

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1956-1957.

SÉANCE DU 4 AVRIL 1957.

1. Projet de loi complétant le second alinéa de l'article 26 du Code d'Instruction criminelle, complété par l'article premier de la loi du 30 mars 1891.
2. Projet de loi modifiant la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de Procédure pénale.

AMENDEMENTS PROPOSÉS PAR M. DE BAECK ET CONSORTS AU TEXTE PRÉSENTÉ PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

1. Dans le nouvel article 21, alinéa premier, remplacer les mots « six mois » par « un an ».

Supprimer le deuxième alinéa.

Justification.

En vue de simplifier le droit pénal, il est recommandable de fixer un délai de prescription unique pour toutes les infractions de même nature.

Tout le monde est convaincu qu'un délai de six mois est insuffisant pour la plupart des contraventions.

Un délai aussi bref n'est d'ailleurs justifié par aucun intérêt légitime.

Il convient donc de fixer un même délai de prescription d'un an pour toutes les contraventions.

1° R. A 5016.

Voir :

Documents du Sénat :

252 (Session de 1954-1955) : Projet transmis par la Chambre des Représentants;

158 (Session de 1956-1957) : Rapport.

2° R. A 5086.

Voir :

Documents du Sénat :

15 (Session de 1955-1956) : Projet de loi;

17 (Session de 1956-1957) : Amendement;

158 (Session de 1956-1957) : Rapport.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1956-1957.

VERGADERING VAN 4 APRIL 1957.

1. Wetsontwerp tot aanvulling van het tweede lid van artikel 26 van het Wetboek van Strafvordering, aangevuld door het eerste artikel der wet van 30 Maart 1891.
2. Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 17 April 1878 bevattende de voorafgaande titel van het Wetboek van rechtspleging in strafzaken.

AMENDEMENTEN VAN DE H. DE BAECK C.S. OP DE TEKST VAN DE COMMISSIE.

EERSTE ARTIKEL.

1. In het nieuwe artikel 21, eerste lid, de woorden: « zes maanden » te vervangen door « een jaar ».

Het tweede lid te doen vervallen.

Verantwoording.

Met het oog op de vereenvoudiging van het strafrecht verdient het aanbeveling een eenvormige termijn van verjaring te stellen voor alle misdrijven van dezelfde aard.

Iedereen is ervan overtuigd dat voor de meeste overtredingen een verjaringstermijn van zes maanden onvoldoende is.

Een zo korte termijn kan ten andere door geen enkel rechtmatig belang worden verantwoord.

Het is dus gepast een zelfde verjaringstermijn van één jaar voor alle overtredingen te stellen.

1° R. A 5016.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

252 (Zitting 1954-1955) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers;

158 (Zitting 1956-1957) : Verslag.

2° R. A 5086.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

15 (Zitting 1955-1956) : Wetsontwerp;

17 (Zitting 1956-1957) : Amendement;

158 (Zitting 1956-1957) : Verslag.

2. Remplacer le nouvel article 26 par le texte suivant :

« Art. 26. — L'action civile résultant d'une infraction sera prescrite après cinq années révolues à compter du jour où l'infraction a été commise, sans qu'elle puisse l'être avant l'action publique.

» Art. 26bis. — Lorsque l'action civile aura été intentée en temps utile, la prescription ne courra plus contre le demandeur jusqu'à ce qu'une décision passée en force de chose jugée ait mis fin à l'instance.

» Si la décision admet des réserves, la demande tendant à faire statuer sur leur objet devra être intentée dans les cinq ans du prononcé. »

Justification.

Permettre une action civile résultant d'une infraction pendant un délai de trente ans comporte le danger de remettre en question après un long délai l'existence d'une infraction alors que certaines preuves et moyens de défense peuvent avoir disparu.

D'autre part, de prétendus auteurs d'infractions seraient exposés à se voir pendant trente ans réclamer des dommages et intérêts importants.

K. DE BAECK.
J. PHOLIEN.
E. RONSE.

2. Het nieuwe artikel 26 te vervangen als volgt :

« Art. 26. — De burgerlijke vordering volgende uit een misdrijf verjaart na volle vijf jaar, te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd; z j kan echter niet verjaren vóór de publieke vordering.

» Art. 26bis. — Wanneer de burgerlijke vordering te bekwamer tijd werd ingesteld, loopt de verjaring niet meer tegen de eiser totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing aan het geding een einde heeft gemaakt.

» Houdt de beslissing enig voorbehoud in, dan moet de eis strekkend om daarover uitspraak te laten doen, binnen vijf jaren na de uitspraak worden ingesteld. »

Verantwoording.

Wanneer een burgerlijke vordering volgend uit een misdrijf gedurende dertig jaren kan worden ingesteld, is er gevaar dat het bestaan van een misdrijf na lange tijd opnieuw in het geding wordt gebracht, terwijl sommige bewijzen of middelen van verweer kunnen verdwenen zijn.

Aan de andere kant zouden van de vermeende daders van misdrijven gedurende dertig jaren belangrijke bedragen als schadevergoeding geëist kunnen worden.